

(άρθρο 10, παρ.3, Ν.998/79 και υπ.αριθμ.30/5-2-88 απόφαση κ.Νομάρχη Λασιθίου, όπως τροποποιήθηκε με την αριθμ.405/29-2-88 απόφαση του ιδίου).

Συνεδρίασε δημόσια στις 24 Οκτωβρίου 1988 ημέρα Δευτέρα και ώρα 09.00' στην αίθουσα του ακροατηρίου του Ειρηνοδικείου Αγίου Νικολάου, ύστερα από την με αριθμ.26/5-10-88 πρόσκληση της Προέδρου της Επιτροπής με την ακόλουθη σύνθεση:

- 1) Μαρία Ανδρέου, Πρωτοδίκη, Πρόεδρο της Επιτροπής.
- 2) Κων/νο Ανδρουλάκη, Δασολόγο Δ/σης Δασών Ηρακλείου.
- 3) Ελευθέριο Αλεξανδρίδη, Γεωπόνο Δ/σης Γεωργίας Λασιθίου και
- 4) Ιωσήφ Νερατζούλη, εκπρόσωπο του Αγροτικού Συλλόγου Κριτσάς Μεραμβέλλου Λασιθίου
Ως μελών, με γραμματέα, με γραμματέα την Ευθυμία Μπουτσάκη, Τεχνολόγο Δασοπονίας Της Δ/σης Δασών Λασιθίου.

Για να αποφανθεί επί των από 28-3-88 αντιρρήσεων του Σγουρού Γεωργίου, κατοίκου Καλού Χωριού.

Κατά του Ελληνικού Δημοσίου, που στην συζήτηση και την αυτοψία παραστάθηκε με εκπρόσωπό του τον Ματθαίο Φιλιππάκη Δασολόγο, κατ' αναπλήρωση Πρ/νο της Δ/σης Δασών Λασιθίου και της με αριθμ.πρωτ:1569πε/20-1-1988 πράξη χαρακτηρισμού του αναπληρωτή Προϊσταμένου της Δ/σης Δασών Λασιθίου.

Η συζήτηση άρχισε με διαπίστωση της αρμοδιότητας της παρούσας Επιτροπής για την άσκηση των κρινόμενων αντιρρήσεων, όπως παρακάτω αναλύεται.

Στη συνέχεια αναγνώσθηκαν η από 7-11-83 έκθεση αυτοψίας των Δασολόγων Πουλιανάκη Ιωάννη και Αγαπάκη Σταύρου και η προσβαλλόμενη πράξη χαρακτηρισμού.

Κατά την συζήτηση ο ενδιαφερόμενος ανέπτυξε και προφορικά τους ισχυρισμούς της αίτησης αντιρρήσεων και ζήτησε να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη πράξη χαρακτηρισμού και να χαρακτηριστεί το ακίνητο όπως ήταν πάντοτε γεωργικό.

Ο εκπρόσωπος του Δημοσίου αναπληρωτής Προϊστάμενος της Δ/σης Δασών Λασιθίου ζήτησε να απορριφθούν οι αντιρρήσεις.

Ο μάρτυρας κατέθεσε όσα στο σχετικό πρακτικό αναφέρονται.

Κατά την αυτοψία που λόγω δυσμενών καιρικών συνθηκών δεν έγινε αυθημερόν, αλλά πραγματοποιήθηκε από την Επιτροπή στις 10-11-1988 ύστερα από προφορική πρόσκληση της Προέδρου της Επιτροπής και παρουσία των ενδιαφερομένων συντάχθηκε η από 10-11-88 έκθεση αυτοψίας και αμέσως συνήλθε σε διάσκεψη.

**Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα
Σκέφθηκε κατά νόμο**

Η κρίση της είναι η εξής

Ο ενδιαφερόμενος ζήτησε από την Δ/ση Δασών Λασιθίου με την με ημερομηνία 25-10-1982 (που έλαβε αριθμ. πρωτ: 2269/10-11-1982) αίτησή του, τον χαρακτηρισμό ακινήτου του, εμβαδού 2.351,40 τ.μ. που βρίσκεται στη θέση «Ορδύνους» περιοχής Κοινότητας Καλού Χωριού Μεραμβέλλου Λασιθίου. Η Δ/ση Δασών απάντησε με το υπ.αριθμ.2904/24-11-1983 πληροφοριακό έγγραφό της με το οποίο γνώριζε στον ενδιαφερόμενο ότι για να χαρακτηριστεί η έκτασή του θα έπρεπε να προσκομίσει αναγνωρισμένους τίτλους κυριότητας (αναγνώριση από το Σ.Ι.Δ. ή αμετάκλητη δικαστική απόφαση εκδοθείσα σε δίκη με το δημόσιο). Με την προσκόμιση των παραπάνω δικαιολογητικών θα μπορούσε να γίνει ο χαρακτηρισμός του ακινήτου σύμφωνα με το άρθρο 14 Ν.998/79.

Με νέα και με ημερομηνία 12-6-1987 αίτησή του (που έλαβε αριθμ. πρωτ: 1569/15-6-87) ο ενδιαφερόμενος ζήτησε απο την Δ/ση Δασών Λασιθίου την έκδοση πράξης χαρακτηρισμού σύμφωνα με το άρθρο 14 Ν.998/79. Η Δ/ση Δασών εξέδωσε την προσβαλλόμενη ήδη υπ.αριθμ.1569 πε'20-1-1988 πράξη χαρακτηρισμού με την οποία το επίδικο εμβαδού 2.351,40 τ.μ. χαρακτηρίσθηκε ως δασική έκταση, ήτοι της κατηγορίας της παρ.2 άρθρου 3 Ν.998/79. Η πράξη αυτή επιδόθηκε στον ενδιαφερόμενο με αποδεικτικό στις 15-2-1988.

Αναρτήθηκε κατά νόμο στον πίνακα δημοσιεύσεων της Κοινότητας Καλού Χωριού Μεραμβέλλου, όπως αυτό αποδεικνύεται απο το με ημερομηνία 19-2-1988 αποδεικτικό τοιχοκολήσεως. Περίληψη της προσβαλλόμενης πράξης δημοσιεύτηκε στις ημερήσιες εφημερίδες «Ανατολή» Αγίου Νικολάου στις 26-2-1988 και «Ελεύθερος» Αθηνών στις 26-2-1988.

Κατά της πράξεως αυτής ασκήθηκαν οι απο 28-3-88 αντιρρήσεις του ενδιαφερόμενου που πρωτοκολλήθηκαν στην Δ/ση Δασών Λασιθίου με αριθμ. πρωτ: 638/28-3-88.

Σύμφωνα λοιπόν με τις διατάξεις της παρ.3 του άρθρου 14 του Ν.998/79, οι αντιρρήσεις αυτές ασκήθηκαν εντός του προβλεπομένου διμήνου και συνεπώς είναι εμπρόθεσμες.

Η γενική διάταξη της παρ.3 του άρθρου 10 του Ν.998/79 έχει ως εξής: «παρά την έδρα εκάστου νομού συγκροτείται Επιτροπή Επιλύσεως Δασικών Άμφισβητήσεων, η οποία είναι αρμόδια για την επίλυση διαφορών ,αναφερομένων στον χαρακτήρα περιοχής τινός ή τμήματος της επιφανείας της γής ως δάσους ή δασικής εκτάσεως (άρθρο 3,παρ.1,2,3,4 και 5 Ν.998/79) ή εις τα όρια αυτής». Οι διαφορές αυτές προκύπτουν απο πράξεις χαρακτηρισμού που εκδίδονται κατά την διαδικασία του άρθρου 14 παρ.1, που έχει ως εξής: «Εάν δεν έχει καταρτισθεί δασολόγιο ο χαρακτηρισμός περιοχής τινός :..... δια την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος νόμου.....ενεργείται κατ' αίτηση οιοδήποτε έχοντος έννομο συμφέρον ..... δια πράξεως του κατά νόμο αρμοδίου δασάρχου».

Η διάταξη εξάλλου της παρ.3 του άρθρου 14 του Ν.998/79 έχει ως εξής: « Κατά της πράξεως του δασάρχου περί των οι προηγούμενοι παράγραφοι, επιτρέπονται αντιρρήσεις του Νομάρχου ως και παντός έχοντος έννομο συμφέρον.....εντός δύο μηνών απο της κατά τα ανωτέρω προς αυτόν κοινοποιήσεως.....ενώπιον της κατά το άρθρο 10 παρ.3 Επιτροπής του Νομού.....».

Συνεπώς οι αντιρρήσεις του ενδιαφερόμενου αρμόδια ασκούνται ενώπιον της παρούσας Επιτροπής.

Έτσι οι απο 28-3-88 αντιρρήσεις του ενδιαφερομένου γίνονται τυπικά δεκτές και πρέπει να εξετασθούν στην ουσία.

Όπως προκύπτει απο την με ημερομηνία 7-11-83 έκθεση αυτοψίας των Δασολόγων Αγαπάκη Σταύρου και Πουλιανάκη Ιωάννη που μεταξύ άλλων για το επίδικο αναφέρουν: « Το επίδικο που ορίζεται με τα στοιχεία Α, Β, Γ, Δ, Ε, Ζ, Α εμβαδού 2.351,40 τ.μ. καλύπτεται απο δασική βλάστηση με σχίνο, αγριοχαρουπιά, φρύγανα σε ποσοστό μεγαλύτερο του 15%».

Το έδαφος είναι βραχώδες με μεγάλες κλίσεις.

Την στο ακροατήριο ένορκη κατάθεση του Μανιαδάκη Μιχαήλ του Εμμ. κατοίκου Καλού Χωριού ο οποίος μεταξύ άλλων καταθέτει: «Παλιότερα καλλιεργόταν με σιτάρι και σήμερα υπάρχουν υπολείμματα από αμυγδαλιές».

Κύρια όμως από την γενόμενη αυτοψία της παρούσας Επιτροπής στο ακίνητο και την ευρύτερη περιοχή του αποδείχθηκαν τα ακόλουθα:

Η επίδικη έκταση βρίσκεται στη θέση «Ορδύνους» περιφέρειας Κοινότητας Καλού Χωριού Μεραμβέλλου Λασιθίου, έχει εμβαδόν 2.351,40 τ.μ. και στο με ημερομηνία Σεπτέμβριος 1982 και κλίμακα 1:200 τοπογραφικό διάγραμμα του αρχιτέκτονα Μηχανικού Δημητρίου Σουργιά που επισυνάπτεται στην προσβαλλόμενη υπ.αριθμ. 1569πε'20-1-1988 πράξη χαρακτηρισμού της Δ/σης Δασών Λασιθίου, ορίζεται με τα γράμματα Α, Β, Γ, Δ, Ε, Ζ, Α . Η δασική βλάστηση

στην επίδικη έκταση που ορίζεται από τα γράμματα Α, Β, Γ, Δ, Ε, Ζ, Α στο προαναφερόμενο τοπογραφικό διάγραμμα, αποτελείται από σχίνο, αγριοχαρουπιές, φρύγανα σε ποσοστό μεγαλύτερο του 15%. Το τμήμα που εφάπτεται με τον Εθνικό δρόμο Αγίου Νικολάου-Σητείας έχει υποστεί αποψίλωση και για το λόγο αυτό έχει υποβληθεί πρωτόκολλο μηνύσεως. Στις αεροφωτογραφίες έτους λήψεως 1945 η επίδικη έκταση εμφανίζεται με μορφή όμοια με την σημερινή. Στις αεροφωτογραφίες έτους λήψεως 1981 η επίδικη έκταση φαίνεται ότι έχει υποστεί αλλοιώσεις.

Εξ' άλλου η διάταξη της παρ.2 του άρθρου 3 Ν.998/79 έχει ως εξής: « ως δασική έκταση νοείται πάσα έκταση της επιφανείας του εδάφους, καλυπτομένη υπό αραιάς ή πενιχράς, υψηλής ή θαμνώδους και ξυλώδους βλαστήσεως οιασδήποτε διαπλάσεως και δυναμένη να εξυπηρετήσει μία ή περισσότερας των εν τη προηγούμενη παραγράφω λειτουργιών, προϊόντα, φυσική-βιολογική ισορροπία, διαβίωση ανθρώπων στο φυσικό περιβάλλον».

Με την διαπιστούμενη συνεπώς φυτοκάλυψη αποδεικνύεται ότι ούτε δασικά προϊόντα παράγονται ή μπορεί να παραχθούν, ούτε θέμα φυσικής και βιολογικής ισορροπίας του οικοσυστήματος υφίσταται, μήτε δε και είναι δυνατή η διαβίωση του ανθρώπου στο φυσικό αυτό περιβάλλον.

Συνεπώς δεν ισχύουν οι διατάξεις της παρ.2 του άρθρου 3 Ν.998/79 στην υπο χαρακτηρισμό έκταση.

Ετσι όλα τα παραπάνω στοιχεία και δεδομένα του κρινομένου επιδίκου, αλλά και του ότι δεν περιβάλλεται από δάσος, αλλ' ευρίσκεται έξω, κάτω και μακράν δάσους-δασικής εκτάσεως, επιβάλλουν τον χαρακτηρισμό τμήματος του επιδίκου με στοιχεία Α, Β, Β', Ζ', Α εμβαδού 850,54 τ.μ. ως γεωργικού χαρακτήρα έκταση, ήτοι της κατηγορίας της παρ.6, εδ.α' άρθρου 3 Ν.998/79.

Το υπόλοιπο τμήμα με στοιχεία Β', Γ, Δ, Ε, Ζ, Ζ', Β' εμβαδού 1.500,86 τ.μ. χαρακτηρίζεται ως δασική έκταση, ήτοι της κατηγορίας της παρ.2 του άρθρου 3 Ν.998/79.

Για τους ανωτέρω λόγους

Δέχεται τυπικά και εν μέρει ουσιαστικά τις κρινόμενες αντιρρήσεις του παραπάνω αντιλέγοντος.

Ακυρώνει εν μέρει την προσβαλλόμενη με αριθμ. πρωτ: 1569 πε'/20-1-1988 πράξη χαρακτηρισμού του Πρ/νου κατ' αναπλήρωση της Δ/νσης Δασών Λασιθίου.

Αναγνωρίζει ομόφωνα ότι το τμήμα με στοιχεία Α, Β, Β', Ζ', Α εμβαδού 850,54 τ.μ. που βρίσκεται στη θέση «Ορδύνους» Καλού Χωριού Μεραμβέλλου και φαίνεται στο με κλίμακα 1:200 τοπογραφικό διάγραμμα του μηχανικού Δημήτρη Σουργιά είναι γεωργική έκταση της παρ.6 εδ.α' άρθρου 3 Ν.998/79.

Χαρακτηρίζει ομόφωνα το τμήμα με στοιχεία Β', Γ, Δ, Ε, Ζ, Ζ', Β' εμβαδού 1.500,86 τ.μ. δασική έκταση της παρ.2 άρθρου 3 Ν.998/79.

Η παρούσα απόφαση θα αρχίσει να ισχύει για κάθε νόμιμη χρήση από την δημοσίευσή της.

Η απόφαση αυτή προσβάλλεται ενώπιον της Δευτεροβάθμιας Επιτροπής Επιλύσεως Δασικών Αμφισβητήσεων Εφετείου Κρήτης από τον κ. Νομάρχη Λασιθίου καθώς και από τρίτους που έχουν έννομο συμφέρον εντός δύο μηνών από της κοινοποίησής της ή της τελευταίας δημοσιεύσεώς της.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε στον Άγιο Νικόλαο την 24-10-1988.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΜΑΡΙΑ ΑΝΔΡΕΟΥ

ΜΠΟΥΤΣΑΚΗ ΕΥΘΥΜΙΑ

